

Urząd Marszałkowski
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Stefania Sabina Nowicka, z domu Zalipska, urodziła się 20 września 1921 roku w mazowieckiej miejscowości Stok Ruski. Miała czworo rodzeństwa: braci Henryka i Zdzisława oraz dwie siostry Genowefę i Bolesławę. Do 18 roku życia dorastała na gospodarstwie rolnym, które prowadzone było przez jej rodziców. Wybuch II wojny światowej spowodował, że pani Stefania została zesłana do pracy przymusowej w okolicy Fromborka. Uciekła stamtąd okrętem podwodnym do Danii. W styczniu 1945 roku niemiecka rodzina u której pracowała, zabrała ją ze sobą podczas ewakuacji ludności niemieckiej barkami z Prus Wschodnich przez Zalew Wiślany i dalej drogą morską do Danii. Konwój barek był eskortowany na Bałtyku przez niemiecką łódź podwodną. Miała wiele szczęścia, bo okręt w drodze powrotnej został storpedowany. Tęskniła za ojczyzną, toteż latem tego samego roku powróciła do rodzinnej miejscowości.

Jej mężem został Czesław Nowicki pochodzący z Siedlec, który w czasie wojny także pracował pod przymusem w obozach na terenie Niemiec i Polski. Niedługo po zaślubinach młoda para wraz z całą rodziną przeprowadziła się do Bydgoszczy. Nowiccy doczekali się trojga dzieci: Wiesławy, Lecha oraz Henryka. Po przeprowadzce do Bydgoszczy pani Stefania rozpoczęła pracę jako sprzedawczyni w sklepie Społem.

Podjęła również kurs hafciarski. Po jego ukończeniu tworzyła ręcznie misterne obrusy czy fartuchy pracując dla bydgoskiej Cepelii. Po wieloletniej pracy wspólnie z mężem wybudowała dom.

Obecnie pani Stefania spędza czas w domowym zaciszu. Jest osobą spokojną, która spędza czas na modlitwie. Ogląda programy telewizyjne, szczególnie lubi teleturniej „Jeden z dziesięciu”.

Beata Krzemińska
rzecznik prasowa Urzędu Marszałkowskiego
Październik 2021 r.